

Bratia a sestry,

prvý deň nového roka 2023 vyšiel na nedeľu. Nedeľa je pre kresťanov významný deň. Dokonca podľa nášho katechizmu je to najväčší kresťanský sviatok. V prvý deň po sobote vstal Kristus z mŕtvych. Ježišovo vzkriesenie je základom nádeje aj pre naše vzkriesenie. Smrť nemá nad našimi životmi posledné slovo. Prvý deň nového roka je aj takým symbolickým začiatkom. Vďaka Ježišovi Kristovi máme stále nádej na nový začiatok. Aj keby sme padli na úplné dno, z Božej milosti môžeme vstať a kráčať ďalej. Aj keby do našich životov vstúpil aj ten posledný nepriateľ človeka, nikto a nič nás nemôže oddeliť od Božej lásky.

Nevieme, čo nás v tomto roku čaká. Môžeme mať obavy. Vidíme, čo sa deje vo svete okolo nás. Vláda v našej krajine vstupuje do nového roka v demisii. V susednej krajine je vojna. To sú tie veľké udalosti. Každý z nás má nejaké tie svoje trápenia alebo bolesti. Prečítaný text nás prenáša do doby po Ježišovom ukrižovaní. Dvaja učeníci v deň Kristovho vzkriesenia vykročili na cestu do mestečka Emauzy. Počuli o Ježišovom vzkriesení, ale ešte tomu neverili. Idú ďalej, ale bez svojho Majstra. Boli zarmútení a určite aj vystrašení. Od Ježiša mali veľké očakávania a tie sa zdanlivo nenaplnili.

Vykročili sme do nového roka. Vieme na základe svedectiev Písma svätého, že Ježiš vstal z mŕtvych. Nielen sme počuli o tom, že Ježiš bol vzkriesený, ale aj sme tomu uverili. Veríme v Ježiša Krista, ktorý má moc aj nad smrťou. Hoci nevieme, čo nás v tomto roku čaká, vstupujeme doň s nádejou, že naše životy sú v rukách všemohúceho Boha.

Ježiš sa k učeníkom priblížil a šiel s nimi. Oni ho najprv nepoznali. Keď ho potom spoznali, Ježiš zmizol. Kým ho nepoznali, bol s nimi. Keď ho konečne spoznajú, už ho nevidia. Dalo by sa povedať, akoby ho vôbec nevideli, pretože aj vtedy, keď ho videli, nevedeli, že je to Kristus. Aj my sme v rovnakej situácii. Veríme v Ježiša, ale nevidíme ho. Naša viera nestojí na hmatateľných dôkazoch, ale na evanjeliu. Uverili sme Božiemu slovu. Nechávame sa viesť Božím slovom. Aj dnes sme sa zhromaždili na tomto mieste, aby sme boli Božím slovom formovaní. Do nového roka chceme vstúpiť s Božím slovom. Tak ako v predošlom roku, aj v tomto roku sa chceme vierou spoliehať na Božie vedenie. Učeníci počúvali Ježišovu kázeň. Ježiš hovoril na základe Písma svätého. Vychádzal z toho, čo bolo napísané.

Učeníci prijímali nielen zvestované slovo, ale aj chlieb. Ježiš vzal chlieb, dobrorečil, lámal ho a dával im. To nám určite pripomenie ustanovenie Večere Pánovej. Spoločenstvo pri stole Pánovom zvykneme mať iba šesťkrát do roka. Nie je to veľa, a predsa niektorí prichádzajú iba raz v roku. Môžu za tým byť rôzne dôvody. Pozvanie platí stále. Neexistuje taká prekážka, ktorú by Boh nemohol odstrániť, aby sme mohli prichádzať k Nemu. Božia milosť je väčšia, ako naša nehodnosť. Pristupujme k stolu Pánovmu stále, keď je k tomu príležitosť. Chlieb a víno symbolickým spôsobom

vypovedajú o tom, čo Ježiš pre nás vykonal. Ježiš je pre nás chlieb z neba. Chlieb, ktorý prijímame pri Večery Pánovej prijímame pre telo, ale slúži na posilnenie našej viery. Malý kúsok chleba by nás nedokázal nasýtiť navždy. Ježiš vykonal všetko pre našu záchranu. Ježiš hovorí: „Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačnieť,...“ (Jn 6, 35)

V živote dvoch učeníkov nastala radikálna zmena. Priblížili sa k mestu Emauzy. Nevieme, prečo tam pôvodne išli. Mohlo to byť niečo dôležité, ale dôležitejšie bolo pre nich to, aby vydali ostatným svedectvo o Ježišovi. Otočili sa presne opačným smerom a vrátili sa do Jeruzalema. Možno aj my máme v tomto roku nejaké plány. Možno mnohé z nich budeme musieť zmeniť. Možno sa nám niečo nepodarí tak, ako by sme chceli. To nevadí, pretože najdôležitejšie je to, aby sme hovorili o tom, čomu veríme. O Ježišovi môžeme vydávať svedectvo, kdekoľvek sa nachádzame. Svedčiť môžeme celým spôsobom života. Sme hriešni a nehodní, ale smieme hlásať evanjelium o Ježišovi, ktorý je živý. V Ježišovi je nádej pre celý svet. Radostné posolstvo sa má šíriť celým svetom. Nikto tomu zabrániť nemôže.

Dvaja učeníci Ježišovi povedali: „Zostaň s nami, Pane.“ To môže byť aj naša modlitba. Nielen na tento rok, ale na celý život. Veríme, že Boh je s nami neustále. Viera je vystavená prekážkam, skúškam a pokušeniam. Aj my potrebujeme prosiť: „Zostaň s nami, Pane.“ Nie je potrebné sa to modliť preto, žeby Boh mohol od nás odísť. Je to potrebné pre naše vlastné uistenie. Boh pozná naše modlitby ešte skôr ako ich vyslovíme. Modlitba je vzácny dar od Boha. Modlitba vychádza z viery. Modlíme sa, aby nám Boh dával náš každodenný chlieb, pretože veríme, že Boh je pôvodca všetkého dobrého. Modlíme sa, aby Boh zostal s nami, pretože veríme, že Boh jediný je s nami neustále.

Učeníci prosili Ježiša, aby zostal s nimi, keď už bol večer. Ráno zvykneme vstávať s nádejou. Svetlo nového dňa vyvoláva radosť. Opakom je stmievanie, keď sa stupňujú úzkosti. Večer je obdobie, keď prichádzajú obavy. Človek je po celom dni unavený a vyčerpaný. Aj smrť sa nám spája s tmou a spánkom. V jednom žalme ja napísané: „V pokoji ľahnem si, aj zaspím; lebo Ty, Hospodine, aj keď som sám, dáš prebývať mi bezpečne.“ (4, 9) Nevieme, koľko dní nám Boh vymeral v tejto časnosti. Boh je s nami, aj keď sa priblíži akákoľvek temnota. Ježiš je svetlo, ktoré svieti v tme.

Bratia a sestry, aj v tomto roku je Boh s nami. Nechajme sa viesť Jeho slovom! Prichádzajme do spoločenstva! Modlíme sa v každom čase! Nech nás v tomto roku postretne čokoľvek, naše životy sú v Božích rukách. Ježiš je víťaz! V Jeho mene aj my víťazíme nad všetkým zlým. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Kolosenským v 2. k.:

Preto, ako ste prijali Krista Ježiša, Pána, v Ňom žite, zakorenení a budovaní v Ňom i upevnení vierou, ako ste boli vyučovaní, a rozhojňujte sa v dobrotách.

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.